

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

13. prosince 2018*

„Státní podpory – Chemický průmysl – Rozhodnutí o pokračování provozu podniku během konkurzního řízení – Rozhodnutí, kterým se konstatuje neexistence státní podpory – Žaloba na neplatnost – Osobní dotčení – Přípustnost – Pojem státní podpory – Výhoda – Kritérium soukromého věřitele – Přičitatelnost státu – Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-284/15,

AlzChem AG, se sídlem v Trostbergu (Německo), zastoupená původně P. Alexiadisem, solicitor, A. Borsosem a I. Georgiopoulos, advokáty, poté P. Alexiadisem, M. Borsosem, E. Kazilim, P. Oravcem a K. Csachem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené G. Contem a L. Armati, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Slovenskou republikou, zastoupenou B. Ricziovou, jako zmocněnkyní,

a

Fortischem, a.s., se sídlem v Nováky (Slovensko), zastoupenou C. Arholdem, P. Hodálem a M. Staroněm, advokáty,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení článku 2 rozhodnutí Komise (EU) 2015/1826 ze dne 15. října 2014 o státní podpoře SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) poskytnuté Slovenskem podniku NCHZ (Úř. věst. 2015, L 269, s. 71),

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení G. Berardis, předseda, S. Papasavvas a O. Spineanu-Matei (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: P. Cullen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. dubna 2018,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek¹

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, společnost AlzChem AG, je společností se sídlem v Německu, která vykonává svou činnost na několika trzích výrobků čistých chemikálií v některých členských státech Evropské unie, mezi nimi ve Slovenské republice.
- 2 Novácké chemické závody, a.s., v konkurze (dále jen „NCHZ“) byly výrobcem chemických látek v soukromém vlastnictví, který sestával ze tří divizí. Tato společnost provozovala chemický závod nacházející se v Trenčínském kraji (Slovensko). Hlavním předmětem činnosti společnosti byla výroba karbidu vápenatého a technických plynů, polyvinylchloridu (PVC) a jeho vedlejších produktů, jakož i v narůstající míře základních a speciálních nízkotonážních chemikálií.
- 3 Dne 8. října 2009 NCHZ, které prohlásily, že nejsou schopny pokračovat ve svých činnostech a vstoupily do konkurzního řízení.
- 4 Dne 5. listopadu 2009 Slovenská republika přijala zákon č. 493/2009 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa strategických spoločností a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon č. 493/2009 o některých opatřeních týkajících se strategických společností a o změně a doplnění některých zákonů, dále jen „zákon o strategických společnostech“). Tento zákon, který nabyt účinnosti dne 1. prosince 2009, poskytl státu přednostní právo na nákup strategických společností v konkurzním řízení a od správce konkurzní podstaty (dále jen „správce“) vyžadoval, aby zajistil pokračování provozu strategické společnosti během tohoto řízení. Dne 2. prosince 2009 slovenské orgány kvalifikovaly na základě uvedeného zákona NCHZ jako strategickou společnost, přičemž tohoto postavení využívala až do skončení jeho účinnosti dne 31. prosince 2010. NCHZ byla jedinou společností, na kterou se uvedený zákon použil (dále jen „první období konkurzu“).
- 5 Po 31. prosinci 2010 se na NCHZ vztahoval zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon č. 7/2005 o konkurzu a restrukturalizaci a o změně a doplnění některých zákonů, dále jen „zákon o konkurzu“) (dále jen „druhé období konkurzu“). Na společném zasedání dne 26. ledna 2011, kterého se účastnili všichni věřitelé sdružení v rámci věřitelského výboru (dále jen „věřitelský výbor“) a dotčení přednostní věřitelé (dále jen „zasedání ze dne 26. ledna 2011“) je tehdejší správce informoval, že náklady na provoz NCHZ jsou vyšší než výnosy z provozu. Dále sdělil věřitelům svou hospodářskou analýzu ze dne 23. prosince 2010 (dále jen „hospodářská analýza“), která byla doplněna prezentací vedení podniku. Výše uvedení věřitelé následně rozhodli o pokračování provozu NCHZ (dále jen „rozhodnutí ze dne 26. ledna 2011“). Poté, co toto rozhodnutí bylo schváleno rozhodnutím soudu v Trenčíně (soud v Trenčíně, Slovensko) ze dne 17. února 2011 [dále jen „rozhodnutí soudu v Trenčíně“ nebo „rozhodnutí ze dne 17. února 2011“], správce pokračoval v tomto provozu. V projednávané věci představují věřitelský výbor, přednostní věřitelé a soud v Trenčíně v souladu se zákonem o konkurzu příslušný výbor (dále jen „příslušný výbor“).

[omissis]

- 10 Dopisem ze dne 2. července 2013 Komise oznámila slovenským orgánům své rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU (Úř. věst. 2013, C 297, s. 85), pokud jde zaprvé o povolení státu, prostřednictvím zákona o strategických společnostech, pokračování v provozu

¹ – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

NCHZ v období od prosince 2009 do prosince 2010 a zadruhé o rozhodnutí věřitelů z ledna 2011 o pokračování provozu NCHZ po skončení účinnosti zákona o strategických společnostech. Komise dále vyjádřila pochybnosti, zda bylo zadávací řízení, které umožnilo prodej NCHZ, bez podmínek, přičemž se domnívala, že významné indicie vedou k závěru, že ekonomická kontinuita mezi NCHZ a novým subjektem nebyla přerušena.

[omissis]

II. Napadené rozhodnutí

- 13 Dne 15. října 2014 přijala Komise rozhodnutí (EU) 2015/1826 o státní podpoře SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) ex 2011/CP) poskytnuté Slovenskem podnikem NCHZ (Úř. věst. 2015, L 269, s. 71, dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 14 Komise dospěla k závěru, že prohlášení NCHZ za strategickou společnost (dále jen „první opatření“) představovalo selektivní výhodu v její prospěch, bylo přičitatelné státu, vedlo k použití státních prostředků a narušilo hospodářskou soutěž na trhu otevřeném pro obchodování mezi členskými státy. Komise dospěla k závěru, že toto opatření představovalo státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a tato podpora byla protiprávní a neslučitelná s vnitřním trhem (body 110 a 114 až 124 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Poté, co konstatovala, že výše státní podpory odpovídá částce 4 783 424,10 eura, měla za to, že podpora musí být NCHZ navržena a příkaz k navrácení by měl být rozšířen na společnost Fortischem, která je propojena s NCHZ v rámci hospodářské kontinuity (body 101 a 174 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 15 Komise se naopak domnívala, že pokračování v provozu NCHZ na základě rozhodnutí věřitelů ze dne 26. ledna 2011 (dále jen „druhé opatření“) nepředstavovalo státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož nejsou splněny přinejmenším dvě z kumulativních podmínek podmiňujících existenci státní podpory, a sice přičitatelnost dotčeného opatření státu a existence hospodářské výhody (bod 113 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 16 Výroková část napadeného rozhodnutí zní takto:

„Článek 2

Rozhodnutí, které umožnilo pokračování provozu NCHZ po skončení účinnosti zákona na základě rozhodnutí věřitelského výboru, nepředstavovalo státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 [SFEU].

[...]

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno [Slovenské republice].“

[omissis]

V. Právní otázky

[omissis]

B. K věci samé

[omissis]

2. K přičitatelnosti pokračování provozu NCHZ v druhém období konkurzu státu (druhý žalobní důvod)

[omissis]

b) K porušení povinnosti uvést odůvodnění ohledně přičitatelnosti druhého opatření státu vzhledem na schválení soudem v Trenčíně rozhodnutí ze dne 26. ledna 2011 (první část druhého žalobního důvodu)

- 97 Žalobkyně uvádí, že jak to zmínila Komise v bodě 46 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jako stěžovatelka tvrdila, že rozhodnutí o povolení pokračování provozu NCHZ je přičitatelné státu, zejména v rozsahu, v němž toto rozhodnutí potvrdil a přiznal mu závaznost soud v Trenčíně.
- 98 Přitom, i když Komise v bodech 14, 33, 35, 36 a 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí připouští zapojení soudu v Trenčíně do rozhodovacího procesu, nevyjádřila se v bodech 103 a 104 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterých uvedla svou analýzu otázky přičitatelnosti druhého opatření státu, k otázce úlohy, kterou hrál uvedený soud. Žalobkyně z toho vyvozuje, že ačkoliv rozhodnutí vnitrostátních soudů se obecně považují za přičitatelná státu, Komise nepředložila žádnou informaci umožňující vysvětlit důvod, pro který rozhodnutí soudu v Trenčíně nebylo relevantní, nebo v případě, že by relevantní bylo, proč podle ní nebylo dostatečné k prokázání přičitatelnosti druhého opatření státu.
- 99 Komise se domnívá, že napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněno. Má za to, že jasně a jednoznačně vysvětlila úvahy, které sledovala, čímž umožnila žalobkyni je pochopit a Tribunálu vykonat svůj soudní přezkum. Komise uvádí, že už upřesnila, že v situaci, kdy všichni věřitelé, z nichž většina jsou soukromí věřitelé, výslovně rozhodnou, že je v jejich hospodářském zájmu umožnit pokračování činností podniku v konkurzu, jejich rozhodnutí není přičitatelné státu jen z toho prostého důvodu, že soud toto rozhodnutí následně potvrdí a přizná mu závaznost. Podle Komise, i když žalobkyně nemusí souhlasit s opodstatněností tohoto přístupu, nemůže předstírat, že nepochopila logiku, na které je založen závěr Komise, protože navzdory stručnosti napadeného rozhodnutí v této otázce, z něj tato úvaha jednoznačně vyplývá, zejména z jeho bodů 102 až 104 odůvodnění.
- 100 Úvodem je třeba pochopit, že se svou argumentací žalobkyně v podstatě dovolává porušení povinnosti uvést odůvodnění ohledně úlohy soudu v Trenčíně v rozhodovacím procesu.
- 101 Je třeba uvést, že v bodě 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise poukázala na to, že všichni věřitelé ve [věřitelském] výboru, jakož i všichni [přednostní] věřitelé v lednu 2011 souhlasili s tím, aby NCHZ pokračovala v provozu“ a že „toto rozhodnutí následně potvrdil [soud v Trenčíně] v souladu se [...] zákonem o konkurzu, a tím se stalo pro [správce] závazné“.
- 102 V bodě 103 odůvodnění napadeného rozhodnutí se Komise zabývala otázkou případné existence práva veta věřitelského výboru a přednostních věřitelů, přičemž v této souvislosti dospěla k závěru, že [ž]ádný státní subjekt by proto nedokázal prosadit své zájmy, aby dluhy dále nenarůstaly“.
- 103 V bodě 104 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že [j]e tedy možno konstatovat, že pokračování provozu NCHZ vycházelo z rozhodnutí přijatého soukromými věřiteli, zatímco veřejní věřitelé neměli možnost vetovat pokračování provozu NCHZ“, a že [p]roto rozhodnutí o pokračování provozu NCHZ po uplynutí platnosti zákona není možné považovat za opatření z iniciativy státu“.
- 104 Je nesporné, že s ohledem na okolnosti projednávané věci a v souladu s ustanoveními zákona o konkurzu byl soud v Trenčíně součástí příslušného výboru oprávněného rozhodovat o pokračování nebo nepokračování provozu NCHZ, a že v souladu s § 83 odst. 4 zákona o konkurzu byl správce rozhodnutím ze dne 17. února 2011 vázaný.

- 105 Přitom je třeba konstatovat, že v napadeném rozhodnutí Komise jasně neuvedla způsob, jakým vnímá úlohu soudu v Trenčíně v rozhodovacím procesu. V bodech 14, 26 a 32 odůvodnění, jakož i v článku 2 uvedeného rozhodnutí totiž uvedla jen rozhodnutí ze dne 26. ledna 2011, aniž uvedla zásah tohoto soudu (viz bod 78 výše), kdežto v bodech 33, 35 36 a 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla rozhodnutí tohoto soudu, aniž by vysvětlila jeho přesnou úlohu v této věci s ohledem na znění § 83 odst. 4 zákona o konkurzu, čímž vyvolala dojem, že tento soud jednal jen za účelem potvrzení rozhodnutí ze dne 26. ledna 2011 a přiznání závazné povahy tomuto rozhodnutí (viz zejména bod 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 106 Navíc v rámci svého posouzení rozhodnutí o pokračování provozu NCHZ během druhého období konkurzu, i když Komise v bodě 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla existenci rozhodnutí ze dne 17. února 2011, je třeba konstatovat, že v žádném z bodů 103 až 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a konkrétně v bodech 103 a 104 odůvodnění, se nezmiňuje uvedené rozhodnutí. Komise tedy uvedla pouze rozhodnutí ze dne 26. ledna 2011.
- 107 Kromě toho, jak uvedla Komise na jednání, nelze vyloučit, že by se opatření mohlo považovat za rozhodnutí, které lze přisoudit státu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU v důsledku rozhodnutí vnitrostátního soudu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 26. října 2016, DEI a Komise v. Alouminion tis Ellados, C-590/14 P, EU:C:2016:797, body 59, 77 a 81, a ze dne 3. března 2016, Simet v. Komise, T-15/14, EU:T:2016:124, body 38, 44 a 45).
- 108 V tomto kontextu je třeba mít za to, že Komise měla v napadeném rozhodnutí uvést důvody, které jí vedly k závěru, že rozhodnutí o pokračování v provozu NCHZ nebylo přičitatelné soudu v Trenčíně.
- 109 V tomto ohledu, pokud jde o argument Komise, podle kterého jasně a jednoznačně předložila úvahy, kterými se řídila, je třeba konstatovat, že její vysvětlení uvedená v bodě 99 výše nijak nevyplývají z napadeného rozhodnutí, ale z jejích písemností před Tribunálem a že v rozporu s tím, co tvrdí, tímto způsobem doplnila odůvodnění napadeného rozhodnutí. Přitom v souladu s judikaturou citovanou v bodě 74 výše musí být odůvodnění uvedeno v napadeném rozhodnutí samém, a nemůže být poprvé vyloženo teprve později před soudem Unie.
- 110 Tedy, jak to uvádí žalobkyně, Komise opomenula uvést v napadeném rozhodnutí důvody, pro které rozhodnutí soudu v Trenčíně nemělo žádný vliv na její analýzu přičitatelnosti zkoumaného opatření.
- 111 Dále na jednání Tribunál vyslechl Komisi s cílem pochopit, zda s ohledem na ustanovení zákona o konkurzu má soud účastníci se v souladu s § 83 odst. 4 uvedeného zákona, tak jako v projednávané věci soud v Trenčíně, přezkoumat jen dodržení formálních aspektů rozhodnutí věřitelů nebo zda musí kromě toho ověřit i opodstatněnost tohoto rozhodnutí, a případně může přijmout rozhodnutí v odlišném smyslu. Je třeba konstatovat, že Komise nebyla schopna poskytnout v této souvislosti odpověď. Omezila se na tvrzení, že v projednávaném případě soud v Trenčíně neměl jinou možnost než potvrdit rozhodnutí ze dne 26. ledna 2011, aniž tvrdila, že přezkum tohoto soudu byl z právního hlediska omezený.
- 112 Z toho vyplývá, že s ohledem na zvláštní kontext, ve kterém soud v Trenčíně rozhodoval v projednávaném případě, jelikož byl členem příslušného výboru, je napadené rozhodnutí stíženo nedostatkem odůvodnění ohledně přičitatelnosti rozhodnutí o pokračování v provozu NCHZ během druhého období konkurzu státu.

[omissis]

3. K existenci ekonomické výhody poskytnuté v důsledku rozhodnutí o pokračování v provozu NCHZ v druhém období konkurzu (první část prvního žalobního důvodu)

[omissis]

c) K nesprávnému použití kritéria soukromého věřitele (první podčást)

[omissis]

3) Ke srovnatelnosti situace veřejných a soukromých věřitelů

[omissis]

i) Ke zohlednění státu jako jediného věřitele

[omissis]

184 Je třeba mít za to, jak uvádí Komise, podporovaná Slovenskou republikou a společností Fortischem, že argumentace žalobkyně v tomto ohledu spočívá na předpokladu, podle kterého Komise neměla zohlednit každého veřejného věřitele jednotlivě, ale Slovenskou republiku jako jediného veřejného věřitele zastupujícího všechny dotčené veřejné věřitele.

185 Přitom jak Komise, tak vedlejší účastníci řízení namítají nesprávnost uvedeného předpokladu, jelikož z kritéria soukromého věřitele vyplývá, že každý veřejný věřitel musí rozhodovat s ohledem na vlastnosti pohledávek, které má vůči dotčenému dlužníkovi, přičemž by se mělo srovnat rozhodnutí každého veřejného věřitele s rozhodnutím, jaké by přijal soukromý věřitel nacházející se ve stejné situaci.

186 Úvodem je třeba konstatovat, že žalobkyně se nedovolává žádné judikatury na podporu své argumentace a že se omezuje na zpochybnění toho, že judikatura, na kterou se odvolává Komise, by mohla podpořit její tvrzení. Domnívá se, že tato otázka nebyla vyřešená, ačkoliv podle Komise jí ani nebylo třeba vyřešit, protože je součástí samotné podstaty uplatnění kritéria soukromého věřitele.

187 Zaprvé v rozsudku ze dne 11. července 2002 HANSA v. Komise (T-152/99, EU:T:2002:188), uplatněném Komisí, se soud Unie domníval, že je na Komisi, aby určila u každé dotčené veřejnoprávní instituce, zda prominutí dluhů, které bylo poskytnuto, zjevně přesahovalo to, které by poskytl hypotetický soukromý věřitel nacházející se ve vztahu k žalobkyni v situaci srovnatelné se situací dotčené veřejnoprávní instituce usilující o navrácení částek, které jsou jí dlužny. Tak podle soudu Unie se každý věřitel musí rozhodnout s ohledem zaprvé na částku, která je mu v rámci navrhované dohody nabízena, a zadruhé na částku, kterou by podle svého očekávání mohl získat po případné likvidaci podniku, přičemž jeho volba bude ovlivněna řadou faktorů, včetně jeho postavení jako přednostního nebo běžného věřitele, charakter a rozsah všech případných zajištění, jimiž disponuje, jeho hodnocení šancí na ozdravení podniku, jakož i prospěch, jaký získá v případě likvidace podniku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. července 2002, HANSA v. Komise, T-152/99, EU:T:2002:188, body 168 a 170).

188 Z rozsudku ze dne 11. července 2002, HANSA v. Komise (T-152/99, EU:T:2002:188) a zejména z jeho bodů 166 až 172 tedy vyplývá, že soud Unie doporučil provedení přezkumu individuální situace veřejných věřitelů, zejména s ohledem na jejich postavení běžných nebo přednostních věřitelů, a to v zásadě s cílem určit, zda jejich volba šla nad rámec toho, co bylo odůvodněno obchodními

požadavky, nebo co je možné vysvětlit vůlí poskytnout výhody dotyčným podnikům. Z toho vyplývá, že soud Unie se domníval, že veřejní věřitelé nemohou být považováni za jedinou entitu, ale je třeba zohlednit jejich zvláštní vlastnosti.

- 189 Kromě toho je třeba odmítnout tvrzení žalobkyně, podle kterého rozsudek ze dne 11. července 2002, HANSA v. Komise (T-152/99, EU:T:2002:188) není relevantní, protože ve věci, ve které byl vydán tento rozsudek, všichni veřejní věřitelé souhlasili s odpuštěním dluhu příjemce dotčené podpory, zatímco v projednávaném případě zjevně nebyly při použití kritéria soukromého věřitele zohledněny zájmy sociálního pojišťovny. Její zájmy jako věřitele, jehož pohledávky vznikly po vyhlášení konkurzu, totiž byly zohledněny (bod 110 odůvodnění napadeného rozhodnutí) (viz body 161 až 163 výše).
- 190 Konečně je třeba konstatovat, že úvahy uvedené v rozsudku ze dne 11. července 2002, HANSA v. Komise (T-152/99, EU:T:2002:188, body 168 a 170) byly převzaty i v rozsudku ze dne 17. května 2011, Buczek Automotive v. Komise (T-1/08, EU:T:2011:216, bod 84).
- 191 Zadruhé, pokud jde o rozsudek ze dne 11. září 2012, Corsica Ferries France v. Komise (T-565/08, EU:T:2012:415, body 85 až 94), který komise rovněž uvedla, je třeba mít za to, jak to uvádí žalobkyně, že je v projednávané věci irelevantní. Jednalo se v něm totiž o otázku, zda měla Komise jednoznačně definovat hospodářské činnosti francouzského státu, ve vztahu ke kterým mohla případně existovat potřeba ochrany dobré pověsti a nikoliv o to, zda má být stát vnímán jako jediný věřitel.
- 192 Zatřetí je třeba připomenout, že zejména v rozsudcích citovaných v bodě 61 výše, Soudní dvůr uvedl potřebu zohlednit při uplatňování zásady soukromého věřitele soukromého věřitele, jenž se nachází v situaci, která je co nejbližší situaci veřejného věřitele, a usiluje o vyplacení částek, které mu dluží dlužník ve finančních obtížích, což znamená, že stát není možné považovat za jediného věřitele, ve kterém se spojí všichni dotčení veřejní věřitelé.
- 193 Začtvrté, jak Komise správně uvádí, podle judikatury použitelné v oblasti státních podpor je v určitých situacích vyžadováno rozlišovat mezi úlohou státu jako hospodářského subjektu a jeho úlohou jako orgánu veřejné moci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. září 1994, Španělsko v. Komise, C-278/92 až C-280/92, EU:C:1994:325, bod 22). Z toho vyplývá, že v oblasti státních podpor stát nezbytně nemůže být považován za jediný subjekt.

[omissis]

- 196 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že považování státu za jediného věřitele by mohlo vést k připuštění toho, že někteří veřejní věřitelé by byli povinni přijmout rozhodnutí, které by bylo v rozporu s jejich zájmy a nepostupovat podobně, jak by postupoval soukromý věřitel nacházející se ve stejné situaci, což je v rozporu s judikaturou citovanou v bodě 61 výše. Argumentace žalobkyně týkající se zohlednění státu jako jediného věřitele tedy musí být zamítnuta.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Článek 2 rozhodnutí Komise (EU) 2015/1826 ze dne 15. října 2014 o státní podpoře SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) ex 2011/CP) poskytnuté Slovenskem podnikům NCHZ se zrušuje.**
- 2) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené společností AlzChem AG.**

3) Slovenská republika a společnost Fortischem, a.s., ponesou vlastní náklady řízení.

Berardis

Papasavvas

Spineanu-Matei

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. prosince 2018.

Podpisy.